1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 72.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt Woensdag en Zaturdag. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.85, buiten Assen franco per post ƒ 2,00.

ZATURDAG 8 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentien is van tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Zaturdag den 8 September 1855 des avonds te zes ure.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

7 SEPT.

De berigten uit de Krim zijn zeer verward.

Pelissier en Simpson telegrafeeren steeds: „*wij gaan vooruit!*" en de groote dag der beslissing laat zich wachten

Dit geeft aanleiding tot de vraag: „gaan zij wel vooruit?" sommigen voegen er bij: „zullen zij wel een storm op Sebastopol wagen?"

Er zijn, die op dit laatste antwoorden: „neen!" en zij kunnen gelijk hebben, maar hunne kennis bestaat in *raden* en die het eindelijk zal *hebben* geraden is de *gelukkigste*, maar daarom nog niet de *verstandigste*.

Wij zullen ons in dit opzigt bepalen tot na-vertellen. Hier toch zijn wij huiverig om een eigen oordeel te vellen.

Er wordt gezegd: „Sebastopol is niet te nemen, dat blijkt hoe langer zoo meer en zelfs de Malakoff-toren zal niet worden genomen, omdat zij, die zich van die sterkte meester maakten, onmiddelijk bloot zouden staan aan het verschrikkelijk vuur eener andere sterkte, die de Russen daar achter hebben opgeworpen. Werken de belegeraars met bewonderenswaardigen — de belegerden arbeiden met ongeloofelijken ijver. Waar het wel rekenend oog van den Franschen of Engelschen ingenieur eene plek ziet, die men met groot voordeel kan gebruiken tot den aanval, en als talent en kracht op die plek iets doen verrijzen, 't welk gevaarlijk zou kunnen zijn voor Sebastopol's verdedigers, ontdekt het oog in weinige dagen, ja soms in weinige uren, een voorwerp daar tegenover, dat de gemaakte berekening alle waarde beneemt en soms een beter middel van verdediging is, dan dat der belegeraars tot aanval! Alzoo: de geallieerden zullen, op zijn hoogst, den Malakoff-toren en de Redan bestormen, de werken verwoesten, doch niet blijven bezetten en dan — aftrekken. Het geschut zal op den vlakken heuveltop van Kamiesch worden geplaatst en te Eupatoria het winterkwartier hoofd-kwartier zijn. Daar zal men het Russische leger tot aan het voorjaar bezig houden en onderwijl Sebastopol aan den kant der quarantaine baai bestoken."

Maar er wordt ook gezegd: „Sebastopol valt zeker en zonder storm. Het valt binnen eene maand tijds, als de Russische armée, door een gelukkig gevecht met de Westerschen, geene gunstige verandering in den toestand der veste kan brengen. Eerst echter moet de Malakoff-toren bukken en dit *zal* hij. Als men schijnbaar draalt met den storm, dan is het om bloed te sparen, om zeker te zijn van de overwinning."

Ziedaar twee lezingen van geheel verschillenden inhoud.

Een is er die bewijst wat de ware is, nl. de *tijd*.

De „groote verkenning." (!) bij de Tschernaia en die de Russen zoo duur kwam te staan, heet nu mislukt door een misslag van generaal Read, die te vroeg aanviel en wel in weerwil van de orders hem gegeven, „om het gevecht niet eerder te beginnen, voor hij daartoe bepaald bevel ontving." Het is wel mogelijk, doch de man die het kon tegenspreken is dood. De schuld is een leelijk ding, en Read ligt, terwijl Prins Gortschakof aan hem een groot ongeluk wijt, aan de oevers der Tschernaia op het groote oorlogskerkhof. Handelde hij tegen de hem gegevene bevelen dan boette hij het met zijn leven. Ongelukkig echter, dat het uitspreken van het woordje *voorwaarts*! voor zoovele duizenden een woord ten doode is is. Hoe moet het hen dus voorzigtigheid prediken, in wier magt het staat, om daardoor duizenden op elkander te doen aanrukken met het moordend staal.

Men verzekert, dat de Russen zich gereed maken tot een tweeden aanval. Het laat zich althans begrijpen, dat zij er op belust moeten zijn, om het geleden verlies te dekken. En waardoor? Door het bloed des vijands!

Dat is de oorlog!

In de Oostzee schijnt men toebereidselen te maken tot rust. De vloot der geallieerden zou aan den terugtogt beginnen te denken. De groote Russen-vriend, de winter, komt, en die is zeer gevaarlijk. Maar ook, wat te doen? Kroonstadt is niet te naderen met de groote schepen, Sweaborg is niet te nemen, zelfs niet te verwoesten. Reval durft zeggen: „ik wacht u! . . ." daarom — naar huis! Maar in 't voorjaar spreken wij elkander nader — dan komen wij met eene ontelbare vloot bombardeergaljoten en andere ligte vaartuigen — dan zoeken wij eene landingsplaats, enz. enz.

Wij zullen zien, doch hopen dat de pen inmiddels het werk verrigte van het kanon.

Azie gaf ook weinig nieuws.

Hoe het met Kars is en Erzerum, is niemand ten volle bekend, terwijl de dépeches dienaangaande in groote tegenspraak zijn. 't Gaat er meê als met die uit de Krim. Zij hebben, al naar de route die ze nemen, eenen anderen tekst.

In Frankrijk is het stil. Men rust er uit van het feestvieren en men denkt er over 't geen is gezien en gehoord.

Zoo is het ook te Londen.

Hoogst opmerkelijk is het, dat de Engelsche pers zoo weinig zegt van het bezoek van Koningin Victoria aan het graf van Napoleon I. Zij, die anders niet gewoon is te zwijgen wat zij denkt, gaat zulk eene „wereldgebeurtenis" als 't ware onopgemerkt voorbij! Maar zij zal zich wel laten hooren. 't Is alsof zij, onder den indruk van het verrassende van dat bezoek, naar hare spraak zoekt.

Zij zal die wel vinden en dan welligt het zwijgen vergoeden, door de zaak te bespreken met al de ruwheid haar eigen.

De Spaansche Regering heeft al de documenten openbaar gemaakt, die zij, nopens den verkoop der kerkelijke goederen in Spanje, met Rome wisselde en daardoor zal weder veel meer wereldkundig worden, dan de Pauselijke staat lief is. De verkoop der goederen gaat inmiddels voort en vindt, in weerwil van 's Paussen waarschuwing, om daarvan niet te koopen, veel liefhebbers tot vrij hooge prijzen.

Zeer opmerkelijk!

De Paus zegt tot zijne geloovigen: „maak u niet tot eigenaar van kerkelijk goed, dat op last der wereldlijke overheid wordt verkocht," en zijne geloovigen haasten zich om in het bezit daarvan te geraken, zelfs tot buitengewoon hooge prijzen!

Rome is nog geheel vervuld van de taal, die op de Engelsche tribune is gehoord, en beantwoordt met groote bitterheid wat Russell en Palmerston aangaande den toestand van Italie hebben gezegd.

Men ziet hieruit hoe juist de voorspelling was, die wij, onmiddelijk na Russell's redevoering deden, deze namelijk — „dat zij grooten invloed zou uitoefenen op het lot van Europa."

Wat de pers dienaangaande nu doet hooren toont, hoe de ultramontaansche partij gebeten is op het Engelsche Ministerie en hoe daardoor het verbond van het Westen heeft geleden. Een der organen van het ultramontanisme in ons land, over dat verbond sprekende, gaf reeds een hoofdartikel met het motto:

„*Niet steeds is de liefde bestendig van duur!*"

Van groote gevolgen zal Russell's parlementaire aanval op Italie zijn, en als er ooit verkoeling komt tusschen Engeland en Frankrijk, heeft die staatsman daartoe welligt de eerste aanleiding gegeven.

Napels wordt thans veel besproken, en Koning Ferdinand heeft zich op nieuw doen kennen als een man, die gaarne wil overtuigen door geweld. Lieden die zich op de eene of andere wijze vijandig toonen aan zijn bestuur, laat hij, volgens bepaald tarief, stokslagen toedienen. Overigens, en dat is veel opmerkelijker, houdt hij een scherp oog op de Jezuiten, die hij thans evenzeer vreest als de democraten. Eerstgenoemden waren een tijd lang, nà 1848, meester in zijn rijk en gaven ook altijd hoog op van hunne koningsgezindheid. „Wij hebben de monarchie gered!" was hunne leus, en dat is het nog, waarop zij zich in geheel Europa verhoovaardigen.

En inderdaad hebben zij voor de Monarchie al het mogelijke gedaan, vooral als hij, die de kroon droeg, zich onder hunne leiding stelde. De Jezuiten zullen altijd voor het koningschap zijn, om de eenvoudige reden, dat er meer kans is, één hoofd te besturen en één hart te winnen, dan meester te blijven over een collegie regenten. Koning Ferdinand begon die zelfverheffing te vervelen, en hij deed de vaderen Jezuiten begrijpen, dat zijn kanon eigenlijk den opstand had gedempt. Dat is niet te loochenen, want daardoor deed zich die Vorst den naam geven van Koning Bombardier. Hoe 't zij — de Jezuiten staan thans onzer gelijk toezigt in het Koningrijk der beide Sicilien, als de democraten, en die gelijkstelling beleedigt hen gewis in zeer hooge mate.

Overigens is Zijne Napelsche Majesteit zeer gebeten op Engeland — op Engeland, dat zoo den staf brak over geheel Italie, uitgezonderd Sardinie, en volgens geruchten, zou hij zich aan Rusland sluiten. Dat is moeijelijk te gelooven, omdat men niet begrijpt, waartoe hem dat bondgenootschap thans zou baten tegenover de vijandschap van het Westen.

Men verzekert intusschen, dat de Gezant van Napels bij het Engelsche hof zijn paspoort heeft verzocht, terwijl de Fransche Regering aan Koning Ferdinand vraagt, waarom of in zekere haven van zijn rijk een Fransch schip, 't welk de stad en de Siciliaansche schepen salueerde, geen wedergroet ontving? 't Antwoord was: „omdat Fransche militaire transportschepen ook te kort hadden gedaan aan de beleefdheid jegens Sicilie." De Fransche Gezant te Napels meende, dat transportschepen geen oorlogschepen waren, maar Koning Ferdinand was met die uitlegging niet geheel tevreden, en zoo bleef de zaak hangende.

In Zwitserland is men steeds benieuwd naar het aanstaande consistorie, door den Paus te houden en waarin hij zeggen zal, wat hij over Zwitserland denkt.

Zou Pius IX den banvloek over de Regeringen van sommige kantons uitspreken?

Men gelooft het niet, vooral niet, nadat hij onlangs hetzelfde deed tegen Sardinie, en die vroeger zoo verschrikkelijke straf geen effect deed. 't Is hem ook geraden, om zijne kracht op deze wijze niet geheel te verlammen. De banvloek van Rome heeft uitgediend. Verdeemoedigde zich vroeger een Keizer in het stof voor den „zich noemenden Stedehouder" van den nederigste onder de menschenkinderen — nu is er nog geen dorpsschout, die eenige aandoening van vrees gevoelt voor de straf, die van Rome uitgaat. Dat moest Pius IX, die reeds zooveel ondervond, nog ontwaren op den avond van zijn leven. Hij had zich dat zeker bespaard, als hij beter zijn tijd kende. De Zwitsers zijn dan ook evenals de Sardiniers tamelijk gerust, en zullen niet bevende voor het Romeinsche tribunaal staan. Hunne leus is, wat die van elk vrij verstandig volk moet zijn: „wij meester in eigen huis — Rome in de kerk!" en het is zeer opmerkelijk, dat die leus thans in Zwitserland het luidste wordt aangeheven in de Catholieke kantons.

Oostenrijk en Pruissen zitten steeds voor het politieke Oostersche schaakbord. In hoeverre zij van harte spelen, is gewis een raadsel. Oostenrijk hinkt steeds naar twee zijden, althans maakt zigtbaar die bewegingen. In hoeverre dat kunstmatig is, valt moeijelijk te beslissen. Pruissen, als het onder het spel met Oostenrijk spreekt, gekscheert en mompelt gedurig: „gij zit in eene moeijelijke positie. Wend u van het Westen af en naar mij. Dan is Duitschland één en sterk!"

Oostenrijk zou wel willen, maar — kunnen? Het is te ver met het Westen gegaan, om zoo in eens front achterwaarts te maken.

En toch kan de tijd spoedig komen waarop men het commanderen zal: voor- of achterwaarts!

Dan is het gewigtig oogenblik gekomen.

Velen zeggen, dat Oostenrijk *eindelijk* met Pruissen zal gaan, en dat is ook hoogstwaarschijnlijk, maar dan ook is de tijd nader gekomen, waarin de voorspelling zou kunnen worden vervuld: „de Oostersche kwestie wordt op Duitschen grond beslist."

En toch zal er veel moeten geschieden, eer dat gebeurt. De R.-Catholijke geestelijkheid zal het mogelijke doen, om het te voorkomen. Zij is het, die in weerwil van Oostenrijks weifeling tegenover het Westen, Frankrijks Keizer ten gunste van zijn keizerlijken broeder te Weenen blijft stemmen. Ja zij zou welligt liever de alliantie met Engeland verbreken, dan Frankrijk in strijd zien met Oostenrijk. Keizer Frans Jozeff is thans de geliefde zoon der Roomsche kerk. Hij verdient die liefde in een tijd van verzet als deze. Immers, hoe is hij de Jezuiten ter wille! Het onderwijs gaf hij geheel in hunne hand, en het jongste concordaat, met Rome gesloten, heeft tot opschrift: „de kerk moet niet staan onder het wereldlijk gezag!" De schrandere Keizer (men zegt althans dat hij het is) schijnt te gelooven, „dat men het gezag kan deelen met Rome." Hoe zal hij zich vergissen!

Pruissen denkt er anders over. Daar treedt de Regering krachtig op, als het ultramontanisme zich te veel roert. De Koning van Pruissen toont te zijn Protestantsch Koning, en dat mag wel op prijs worden gesteld, sedert Engeland, om tijdelijk voordeel, in bondgenootschap staat met het Jezuitisme.

Zweden en Denemarken blijven zooals zij waren — neutraal, en hopen daarom niet van gedachten te veranderen. Intusschen geraakte laatstgenoemd Rijk in twist met N.-Amerika over den Sondtol. Broeder Jonathan, die te huis zeer vrij is, meent regt te hebben, om het overal te zijn en betaalt zeer ongaarne tol. Hij heeft dus aan Denemarken doen weten, dat hij in 1856 zal ophouden in de Sond schatpligtig te zijn. Denemarken vreest, dat het zijn goed regt tegen overmagt niet kan verdedigen, en als het niet toegeeft, neemt Amerika welligt zijne West-Indische bezittingen, waarop het al lang een begeerig oog sloeg. In den nood ziet men al spoedig uit naar een goed vriend, en het zou dien kunnen vinden — in Keizer Napoleon III.

Goed gezien, maar die geeft zijne vriendschap niet present. „'t Kan van een kant niet komen!" zegt hij. „Wij zullen u helpen — en gij ons. Ga meê ten strijde tegen den Czaar."

Volgens de jongste tijdingen echter, zou Denemarken genegen zijn, om den Sond-tol voor alle schepen te verlagen en wel op raad van Oostenrijk.

Waarom zich juist Oostenrijk daarmede bemoeide?

Ja lezers! *waarom*? Oostenrijk helpt het Westen wel niet, doch begeert evenmin, dat anderen het doen!

In Belgie strijdt het gematigd liberalisme steeds tegen het ultramontanisme een hevigen dagblad-strijd, die spoedig zal worden overgebragt op het parlementair gebied. De R.-Catholieke Geestelijkheid aldaar, die gewis met onze Bisschoppen in naauwe betrekking staat, haakt als overal, naar de heerschappij, ook op wereldlijk gebied. Het Ministerie is thans in haren geest, doch dat het zoo zal blijven, is niet waarschijnlijk.

Volgens de jongste tijdingen uit de Krim, heeft generaal Pélissier aan Prins Gortschakoff gezonden een portefeuille met waarde en een brief. Een en ander behoorde, zooals men uit den brief ontdekte, aan generaal Read. Daar nu de Fransche Opperbevelhebber vermoedde, dat genoemde Russische generaal op het slagveld was gesneuveld, zoo gaf hij daarvan aan den Prins Gortschakoff kennis, en tevens de toezegging, dat hij het mogelijke zou doen, om het lijk te vinden. Hij berigtte echter ook, dat de Russen zijne soldaten door een levendig vuur hadden verhinderd in het opnemen der Russische dooden en gekwetsten. Prins Gortschakoff toonde zich zeer erkentelijk voor de beleefdheid en hoffelijkheid van Pélissier, doch deed hem opmerken, dat de schuld der vijandelijkheden aan de zijde der geallieerden was, wier tirailleur-vuur zijne manschappen verhinderde in het begraven en opnemen van dooden en gekwetsten van het Fransche leger.

Men ziet — beleefd in het kleine en vijandelijk in het groote. Als het andersom was, zou menigeen zijn leven behouden.

Generaal Simpson heeft namens Koningin Victoria het Fransche leger met de overwinning bij de Tschernaia geluk gewenscht, en tevens een ernstige dagorder uitgevaardigd tegen het berooven van dooden en gekwetsten en den verkoop daarvan tot eigen voordeel.

Uit Constantinopel weten wij niets te melden dat waar is, want daar wordt gespeeld: „de politieke brouwerij van Jan Steen." De Sultan benoemt en bedankt hooge Staats-beambten bij den dag, en wie meester is, weet niemand, behalve de Fransche en Engelsche opperbevelhebbers.

Dat is de zegen der interventie!

8 SEPT.

Uit de Krim geen nader nieuws.

Todtleben heeft, nog niet genoegzaam van zijne ziekte hersteld, de werken der belegerden geinspecteerd, en is daardoor weder ingestort. Prins Gortschakoff heeft hem daarom opgelegd, om zich te Simpheropol, ver van het tooneel des oorlogs, te laten verplegen, tot dat hij hersteld zal zijn. Omtrent den aanleg van nieuwe verdedigingswerken wordt echter steeds het oordeel van den bekwamen man gevraagd.

De geällieerden verwachten, volgens de laatste berigten, een nieuwen aanval der Russen, doch dachten hen op dezelfde wijze te ontvangen als aan de Tchernaia.

De Keizer aller Russen zou, volgens geruchten, zijn leger in de Krim een bezoek brengen. De dappere verdedigers van

Sebastopol verdienen dit bewijs van belangstelling van hun vorst ten volle.

Omer Pacha zal naar Azie vertrekken met het beste gedeelte van het Turksche leger; men verwondert er zich echter over, dat, terwijl Kars en Erzerum snakken naar eenige verademing en om strijd om hulp roepen, de generalissimus steeds in Turkijes hoofdstad vertoeft en zijn tijd doorbrengt met aan dezen en genen afscheids-visites te brengen.

In den oorlog in het Oosten hebben de Turksche en ook de Engelsche soldaten zich groote liefhebbers betoond van plunderen en rooven; na den slag aan de Tehernaia konden de Engelschen, hoewel zij slechts voor een zeer klein deel daaraan deel genomen hadden, de lust niet weerstaan, om de gevallen Russen te berooven. Simpson nam hun dit echter zeer kwalijk en liet er drie fusilleren, terwijl hij in een dagorder, zoo als wij boven reeds zeiden, het gedrag der Engelschen zeer heeft gegispt en zijne verwachting te kennen heeft gegeven, dat zij voor het vervolg wat minder handgaauw zullen zijn en wat meer eerbied voor een slagveld zullen koesteren.

Er loopen geruchten dat de diplomatie te Weenen op nieuw zou arbeiden aan vredesvoorslagen. Sommigen verzekeren ook dat koning Leopold van Belgie, die vroeger dikwijls den rol van bemiddelaar en vredestichter vervulde, ook in de Oostersche kwestie deze belangrijke taak zou op zich nemen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Men verneemt, dat Z. K. H. de prins *van Oranje*, die den 22 Aug. van Maltha naar Cadix is vertrokken, vóór HDs. terugkomst in het Vaderland, welke tegen de helft van October aanstaande wordt te gemoet gezien, de Kanarische eilanden bezoeken zal.

— Op 29 Aug. ll. is te Helvoetsluis binnengekomen het schip *South Carolina*, kapit. *Steward*, van Noord-Amerika, aan boord hebbende 31 personen, die van Onddorp als landverhuizers derwaarts vertrokken waren, doch thans terugkeerden.

— Volgens eene opgave van het Fransche Ministerie van Koophandel, is de prijs van het brood in de voornaamste steden van Europa per ned. pond als volgt: Te Parijs 49 centimes, te Londen 62 cs., te Brussel 55 cs., te Antwerpen 58 cs., te Karlsruh 57 cs., te Turijn 55 cs. en te 's Hage 69 cs.

— Onlangs deelde een dagblad het treurig berigt mede van twee broeders, die van eene reis terugkeerden en waarvan de een den dood in de golven vond. Omtrent de toedragt dier zaak vernemen wij thans nader, dat de heeren *de V.* uit eene aanzienlijke Overzaansche familie van een uitstapje naar Zwitserland met eene Rijnboot terugkeerden. Na het diné op de boot schertsend met elkander stoeijende, wilde de jongste een stoot van zijn broeder ontwijken, maar verloor daarbij het evenwigt, sloeg over boord en verdween in de golven. Deze ontzettende gebeurtenis moet den ouderen broeder van het verstand hebben beroofd.

— De begrooting van de inkomsten en uitgaven der gemeente Amsterdam voor het jaar 1856 bedraagt *f* 4,080,624,94. Die van 's Gravenhage bedraagt in ontvangst *f* 788,767 en sluit met eene bate van ruim *f* 41.

— Z. M. heeft bij besluit van 4 dezer, Z. K. H. *Willem Nicolaas Alexander Frederik Karel Hendrik, prins van Oranje*, 1ste luit. bij het 1ste bat. van het reg. grenadiers en jagers, à la suite van dat korps, bevorderd tot kapitein bij dat korps, en bij besluit van 4 dezer, no. 86, Z. K. H. van luit. ter zee 2de klasse à la suite, bevorderd tot luit. ter zee van de 1ste klasse à la suite.

— Uit 's Hage wordt gemeld, dat het uit de *Hamb. Nachr.* overgenomen berigt, dat H. K. H. de kroonprinses van Zweden, prinses *Louise* der Nederlanden, den arm zou gebroken hebben, bezijden de waarheid is.

— Men schrijft uit Bergen-op-Zoom, d.d. 1 September: „Zooals de meeste voortbrengselen der kunst, heeft ook de trom eene gewigtige verandering en wij durven zeggen eene verbetering ondergaan. De heer *Grégoire* te Parijs, uitvinder van dit voorwerp en daarvoor reeds voor eenige jaren door het Fransche gouvernement gebreveteerd, heeft een exemplaar daarvan aan onzen Minister van Oorlog doen geworden, hetwelk aan het 4de regmt. infanterie alhier ter beproeving is gezonden. De trom, die zijne geboorte verschuldigd is aan het denkbeeld, om een bokkenvel op een hollen boomstam te bevestigen, werd door de Saracenen en Mooren in Europa gebragt en in het jaar 1347 door *Filips van Valois* in Frankrijk ingevoerd, door de veranderingen, daarin aangebragt, zal deszelfs naam, (in Frankrijk onder dien van tambour bekend), na 500 jaren dien naam gedragen te hebben, thans veranderd worden in *tarole*, benaming, welke de uitvinder daaraan heeft gegeven en waardoor de gebruiker aldaar, in Frankrijk, reeds met den naam van taroliste bestempeld wordt. Het voornaamste doel, dat de uitvinder beoogde, was, om de trom eene mindere hoogte te geven en het dragen daardoor gemakkelijker te maken, het behouden van de noodige klank moest echter daarbij in het oog gehouden worden. Het gelukte hem na vele proeven tot de overtuiging te komen, dat behoudens dezelfde middelen de ketel eene hoogte *moest* behouden van 12 Ned. duimen; (die der oude trom is meer dan 30 duim hoog, dus een verschil van 18 duim) en bij deze verligting van het voorwerp is de klank helderder en even sterk, waartoe wij in de gelegenheid waren ons te kunnen overtuigen. In plaats der vele spanders, welke tot nog toe dienden om het lederen vel te spannen, zijn daartoe in de tarole slechts vijf schroeven aangebragt. *Prov. Gr. Ct.*

— Wijders meldt men ons uit Bergen-op-Zoom nog het volgende: „Voor eenige dagen wilde een reeds bejaard Engelschman met eene dame buiten eene der poorten dezer vesting in een der buitenwerken wandelen, wat hem door den schildwacht als strijdig met zijne consigne werd belet. De Engelschman vroeg daarop den sergeant-kommandant der wacht te spreken, om van dezen vergunning daartoe te bekomen. Deze verstond den vreemdeling evenmin als dit met den schildwacht het geval was geweest. Eindelijk kwam een milicien van de wacht te voorschijn, die Engelsch verstond, waarop na eenige uitlegging aan het verzoek van den Engelschman werd voldaan. Na eenige oogenblikken in gepeins op de plaats te hebben doorgebragt, gedurende welke zijne gelaatstrekken van diepe droefheid getuigden, barstte zijne lady in tranen los, en nu vernam men, dat ruim 40 jaren geleden op die plaats de generaal van bedoelden vreemdeling was gesneuveld en hijzelf voor dood van daar was weggedragen, van welke wonden hij echter, zooals men zag, later is hersteld. De milicien, die door zijne kennis met de Engelsche taal de oorzaak was, dat de Engelschman zijn doel bereikte, werd nu door dezen op zijn Engelsch (dat is rijkelijk) beloond." *Id.*

— Omtrent het ongelukkige uiteinde van wijlen den baron *Collot d' Escury*, waarvan melding is gemaakt in ons vorig nummer, wordt in een partieulieren brief van Macassar, van den 12 junij jl., het volgende geschreven:

Collot d' Escury, 21 jaren oud, volijverig en moedig, had zich al eenige malen uitgelaten, dat het te Segerie en omstreken niet rustig was, doch dat hij dacht de zaken wel te zullen klaren: Te Segerie een fort noch soldaten zijnde, schreef hij twee dagen vóór zijn dood aan den adsistent-resident van Maros en onderhoorigheden, om ammunitie, die men hem met getrouwe inlanders diende te zenden. Laatstgenoemde afwezig zijnde, kreeg dien brief eerst in handen na den dood van *Collot d' Escury*; derhalve te laat.

Den 28 of den 29 Mei l. l. kwam *Daeng Claboe* met 300 man, waaronder 50 ruiters, het gebergte afzakken, om, zoo men meent, te Segerie de te velde staande paddij, welke juist rijp was, te stelen. De inlanders aldaar, door *Collot d' Escury* aangevoerd, dwongen hem tot wijken, doch den volgenden dag kwam hij met eene even sterke magt terug, en is op nieuw *Collot d' Escury*, die bijna niemand bij zich had, aangevallen, waardoor hij gedwongen werd, zooals men zegt, met slechts twee man bij zich zich in zijne woning terug te trekken. Daar gekomen, hebben ze nog een oogenblik zich tegen den geheelen troep verdedigd en heeft *Collot d Escury* niet willen vlugten. Na een schot te hebben gedaan uit drie kleine stukjes, welke hij bij zich had, begaf hij zich boven in zijne woning, van waar hij met zijn jagtgeweer eenige der muiters heeft gedood en gewond. De vijand hield vol en brak in het huis. *C. d' E.* laadde daarop nogmaals zijn geweer, nam bovendien een sabel en begaf zich, met den eenigen bediende, die nog bij hem was, naar beneden, schoot met ieder loop een vijand neder, en doodde en kwetste nog eenige met zijn sabel. Hij werd toen overmand en op eene schrikkelijke wijze vermoord. De vijand sneed hem t' hoofd af, dat op een lans werd gestoken en in zegepraal medegedragen, nam al zijne goederen mede en stak het geplunderde huis in brand. Het ligchaam van *C. d E.* zonder het hoofd, werd in eene kleine boot naar het fort Maros gezonden, alwaar het in plegtige stilte is begraven. Alleen op den rug waren meer dan 20 wonden te tellen. Het gouvernement verliest in hem een braaf, ijverig en moedig ambtenaar, velen een trouw en warm vriend.

— Den 1 Aug. kregen aan de Zuid-Willemsvaart, te Dongen, twee kooplieden, door den sterken drank verhit verschil met elkander: weldra mengde zich een derde persoon, even opgewonden door den drank, daarbij, zoodat men spoedig handgemeen werd. De schipper van het daar aanwezige pontveer nam twee van de twistenden haastig aan boord en stak van wal. Toen deze zich buiten bereik van den gevaarlijken medetwister bevonden, begonnen zij hem uit te jouwen, waardoor hij zoo verwoed werd, dat hij, zooals men beweert, met een mes in de hand, in het water sprong, om de ontvlugtenden al zwemmende te achtervolgen. Doch ditmaal begaf hem de anders zoo wel beoefende zwemkunst. Hij zonk — en men vischte kort daarna het lijk van een dronkaard op.

— Te Goes is een herbergier gearresteerd, bij wien een bedrag van f 300 aan papier, dat een varkenskoopman, die bij hem gelogeerd was, was kwijt geraakt, tusschen zijne kleederen genaaid werd gevonden.

— Men schrijft uit Enkhuizen, dat het ooft aldaar bijzonder goedkoop is, wordende de peeren van minder fijne soort voort f 1 het mud verkocht.

's Gravenhage, 4 Sept. Men wil weten, dat Z. M. aan den heer Mr. *W. B. Donker Curtius van Tienhoven* op het daartoe door hem gedaan verzoek een eervol ontslag verleend heeft als voorzitter van den Hoogen Raad der Nederlanden, en hem tevens heeft benoemd tot Minister van staat. — Z. M. heeft bij besluit van gisteren benoemd: tot president van den Hoogen Raad der Nederlanden, Mr. *J. Op den Hooff*; en tot vice-president, Mr. *F. de Greve*, thans raadsheer.

Steenwijk, 3 Sept. De afgeloopen zomer is voor de bijenteelt ongunstig geweest. Het koude voorjaar heeft het gewin zeer vertraagd, en later was de vele nattigheid mede nadeelig. Op de boekweit is mede weinig honig gewonnen ten gevolge van veel nat weder en den veelal op dat tijdstip geheerscht hebbenden noordenwind. Ook de laatste hoop dat de blom der heide een voldoend wintervoedsel zou opleveren, heeft geen kans van zich te zullen verwezenlijken, doordien dat gewas aan dezelfde ziekte schijnt te lijden, welke de boonen, de knollekool en meer andere gewassen doet kwijnen.

Leeuwarden, 3 Sept. De besmettelijke longziekte onder het rundvee in deze provincie is in de laatste weken weder eenigzins toegenomen. Van den 25sten tot den 31sten Aug. zijn 10 runderen aan de ziekte gestorven, terwijl 18, door die ziekte aangetast, voor rekening der eigenaars zijn afgemaakt, en heeft zich de ziekte gedurende dat tijdstip op 8 nieuwe stallen geopenbaard; bedragende het getal der gevallen sedert den 1sten Januarij j.l. 1239.

Meeuwen, 3 Sept. Eergisteren avond is eindelijk de in deze streken zoo beruchte de G. overleden. In 1851 voorspelde deze zonderlinge man reeds, dat hij in Mei van dat jaar sterven zou. Niet weinigen waren er, die den braven maar dweepzuchtigen de G. geloofden, te meer, dewijl hij voor zijne aanstaande verhuizing al het benoodigde als: lijkkleed, kist, enz. gereed liet maken. Intusschen brak de noodlottige dag aan, de G. werd ziek, doch bleef in leven. Nu eenigen tijd geleden herhaalde hij zijne voorspelling en wel dat zijn overlijden nu op 25 Augustus des avonds ten 10 ure zou plaats hebben. Hij scheen er nu zoo vast van verzekerd, dat hij, om alle noodelooze onkosten te vermijden, volstandig weigerde eenig voedsel te nuttigen, alleen gebruikte hij des morgens en des avonds een weinig koffij of warme melk. Negen-en-zeventig dagen heeft hij op die wijze nog geleefd, doch is eindelijk eergisteren den hongerdood gestorven.

Dedemsvaart, 4 September. Tot ultimo Augustus van dit jaar zijn door sluis no. 6 en verder beneden sluizen afgevaren 5841 vaartuigen, welke aan afvaarsgelden hebben opgeleverd de aanmerkelijke som van *f* 29351.12 daaronder niet begrepen de regten van doorvaart aan het bovenpand der Dedemsvaart. De scheepvaart op dit kanaal wordt met elken dag levendiger. *Pr. Ov. Ct.*

Hardenberg. Een zesjarige knaapje, dat bij den Molenberg het vee hoede, werd door eene der koeijen, misschien uit speelschheid op de horens genomen, door de Vecht gedragen en vervolgens in het gras neergeworpen, zonder dat de jongen ook maar het minste letsel bekwam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Abd-el-Kader, die op reis naar Frankrijk reeds door koortsen was overvallen, heeft te Marseille een aanval van cholera gehad.

— Het schijnt, dat de geldverspilling bij gelegenheid van het bezoek aan het Fransche hof door koningin *Victoria* gebragt, zoo aanzienlijk is geweest, dat de keizerlijke schatkist thans geheel ledig is, want men heeft den leveranciers laten weten, dat zij dit jaar niets meer op hunne rekeningen zullen ontvangen, hetgeen hen zeer misnoegd maakt, daar zij tegen het einde des jaars hunne eigene verbindtenissen te voldoen hebben.

— Op de tentoonstelling te Parijs wordt eene nieuwe uitvinding aangetroffen, die zoo ze goed en doelmatig bevonden wordt, voorzeker een groot nut aan onze huismoeders zal toebrengen. Het geldt hier namelijk de verschillende soorten van vleesch en andere eetwaren in een raauwen toestand voor bederf te vrijwaren, en die zelfs aan de lucht blootgesteld, voor vele jaren in denzelfden staat van versehheid als even na de slagting van het vee, te doen blijven. De uitvinder beweert, dat moeijelijke vraagstuk te hebben opgelost door middel van zeker gas, waaraan hij ze blootstelt en die ze dan ook met eene soort van vernis bedekt, dat voor de buitenlucht ondoordringbaar is. Eene lamskoteletten, volgens de daaraan gehechte etiquette, 1851, van het lam gesneden, en die er zeer versch uitzie zijn hier te vinden. Reeds is men bezig alhier eene maa schappij te vormen, om deze uitvinding op uitgebrei schaal in te voeren en voldoen de proeven dan ook aan algemeene verwachting, dan zal de scheepvaart voorzek de eerste zijn, die daarvan gebruik zal maken, en de voo deelen daaraan verbonden, om in plaats van gezouten vlees steeds versch aan boord te hebben, zou voorzeker de zeelieden menige ziekte besparen. De uitvinder heeft h ook op anatomische preparaten toegepast en ook hier heeft hij der wetenschap een aanzienlijken stap doen voo uitgaan.

— Een Russisch soldaat, die in Frankrijk als krijgsgev gene was, is er in geslaagd om uit Bretagne te ontsnapp Geene andere taal dan de Russische kennende, hield zich als stom en kwam bedelende van het eene dorp het andere, de nasporingen der Fransche policie ontgaan te Brugge, waar hij zeer verwonderd was te verneme dat hij zich niet meer op Fransch gebied bevond. Hij naar Brussel opgezonden, waar het Russisch gezantsch hem de middelen verschaft, om naar zijn vaderland te te keeren.

— Omtrent de doorgraving van de landengte van S meldt men, dat het plan van den heer *Lesseps*, door tw Egyptische ingenieurs, de heeren *Linant* en *Montgal-be* nader onderzocht, ook zeer de goedkeuring van den ond koning van Egypte wegdraagt. Het kanaal zou naar eerste berekeningen in 6 jaar voltooid kunnen wezen en millioen gulden kosten. Het zou 100 el breed en 8 el di zijn, en eene lengte hebben van 30 mijlen, loopende v Suez naar de golf van Pelusium. Aan de Roode- en aan Zwarte zee moet het kanaal eene breedte en diepte hebbe die de invaart voor de grootste schepen gemakkelijk maa De afstand van Suez naar Alexandrië, de weg die thans g volgd wordt, is 264 mijlen. Er zal aan den onderkoni een volledig rapport worden ingediend, dat vervolgens onderworpen worden aan het onderzoek van eene commis der meest beroemde water- en zeebouwkundigen; de Eng sche ingenieur *Rendel* zal deel uitmaken van die commiss

— Men schrijft, dat in het Oosten de verlichting o doordringt. Te Aintar, in Syrië onder anderen, waar vo 7 jaren de naam van Protestant onbekend was, is ee Evangelische kerk geopend, welker inwijding door 13 leden dier gemeente werd bijgewoond. In Alexandrië (Egypt werd den 25 April j.l. eene protestantsche kerk door d heer *Gobat*, protestantsch bisschop te Jeruzalem, ingewij De grond, op een groot plein der stad, is door den ond koning kosteloos afgestaan, en prijkt — zegt dit berigt als een getuige van de kracht des Evangelies te midden va de talrijke Mahomedanen en Joden, die te Alexandrië wo nen. — In Kaïro zal een Italiaansch dagblad uitkomen, o der den titel van *Il Spettatoro Egiziano*, hetwelk wete schappelijke, litterarische en handelszaken zal behandele

ENGELAND.

In een Duitsch dagblad wordt het verhaal van een Dui scher gevonden, dien de wensch om wat meer ten opzigt van het Engelsch vreemdenlegioen te weten dan de Enge sche dagbladen mededeelen, tot een uitstap naar Schorncli bewogen had. Volgens zijne getuigenis verkeeren de mee ten der manschappen in eene onvergenoegde stemming, ni alleen omdat het onophoudelijk exerceeren en manoeuvrere hun zeer tegenviel, maar vooral omdat zij van de hun to gezegde 6 ponden sterling handgeld naauwelijks de he ontvangen hadden, de klagt waarover onder Duitscher Belgen, Denen en Portugezen algemeen was. De bezoek vertelt dienaangaande van een Pommersch soldaat, die vloekende in een eind worst zat te bijten: hij wilde he hiermede troosten, dat het voor hem op hetzelfde zou ne dergekomen zijn of hij 6 of 3 ponden sterling ontvange had, naardien hij het geld toch maar verdronken zou heb ben. „Daarin ligt juist de schurkerij, gaf de Pommeraa ten antwoord, ik had er op gerekend 40 daalders te kun nen verdrinken, en nu heb ik daarvoor naauwelijks 20 daalders bekomen." Onder de vrijwilligers had de verhaler zeer velen aangetroffen die althans van geen beter allooi dan dit drankhoofd waren, en van welke het hem geenszins verwonderde dat men hen in hun Vaderland gaarne miste, maar hij zag ook lieden van betere opvoeding, die dienst genomen hadden om met een gedeelte van het verwacht handgeld arme nabestaanden te ondersteunen, of die door de vrijheidskoorts aangetast, er eene eer in gevonden had den om als verdedigers der beschaving tegen de barbare van het noorden op te rukken, maar nu oordeelden dat zi in het exercitiekamp hunne vrijheid al wat te veel derfde

— De bladen deelen het volgende weinig vleijende oordeel van een Engelsch regter over de zeden der Engelschen mede:

Een vreemdeling, wien men iets ontstolen had, bragt zijne zaak voor de regtbank in Bow-street alhier. De heer *Hall*, de regter, wilde weten of de eischer wel in staat was geweest om behoorlijk uit zijne oogen te zien en vroeg dus:

„Waart gij nuchteren, toen de diefstal gepleegd werd?

De Eischer. Gewis, mijnheer, gewis.

De Regter. Dan zijt gij zeker een vreemdeling?

De Eischer. Ja; ik ben een Duitscher.

De Regter. Ha zoo! Dan kan ik het gelooven. Waart gij een Engelschman, gij zoudt zonder twijfel dronken geweest zijn.

De Eischer. Ik geloof, dat de Duitschers zich ook wel eens te buiten gaan.

De Regter. Ja, na eenige jaren hier te lande gewoond te hebben, nemen zij onze Engelsche zeden en gebruiken aan.

— Een werktuigkundige te Montreal, met name *John Ros* vermeent eene nieuwe beweegkracht te hebben uitgevonden door middel waarvan hij zegt een schip in drie dagen tijds over den Oceaan te zullen kunnen brengen.

DUITSCHLAND.

Men verneemt dat 3 October e. k. de eerste steen zal worden gelegd van de nieuwe vaste Rijnbrug te Keulen.

— Te Berlijn was het gerucht verspreid dat de konin van Denemarken gevaarlijk ziek zou zijn. Dit berigt is onjuist, doch waar is het dat bij dien vorst de kenteeke nen van longwaterzucht zich voordoen en die kenteeken van dag tot dag een ernstiger aanzien krijgen. Deze o standigheid is van groot gewigt in de tegenwoordige oog blikken, nu van verschillende kanten de londensche pro kollen met betrekking tot de troonsopvolging in Denema ken op nieuw ter sprake worden gebragt.

— Men begint zich in Duitschland meer en meer op de verbetering van het rundvee toe te leggen. Deze zaakt vind eenen warmen bevorderaar in den Koning van Wurtemburg. Deze heeft zich voor eigene rekening 14 stieren van de beste runderrassen uit Europa aangeschaft, welke op zijne eigene hoeve gestald zijn. Met deze stieren zijn de inland sche koeijen gekruisd, en met groote oplettendheid heeft men nagegaan welke der rassen hieruit voortspruiten, de deugdelijkste waren en de meeste geschiktheid hadden, om in de verschillende provinciën van het rijk voortgeplant te worden en hiervan worden kosteloos exemplaren aan zulke gemeenten verstrekt, die daaraan behoeften hebben, en het bewijs leveren, dat men daar eene goede behandeling van het vee in acht neemt.

SPANJE.

De geestelijken blijven onvermoeid tegen het gouvernement handelen. Listig, als zij zijn, hebben zij nu weder geheime genootschappen ingevoerd onder de benaming van *Société de l' immaculée conception de la vierge*. Onder de zoogenaamde Heilige ontvangenis, zullen zij in de duisternis tegen de wetten des lands woelen en de leden van dat genootschap oprnijen om de godsdienst en Rome te doen zegenpralen. Men is echter waakzaam tegen die voorgewende godsdienstige geheime genootschappen, die zich over het geheele land verspreiden. De opstandelingen en de geestelijken gaan hand aan hand. Men moet in Spanje beiden bestrijden. In Valence vreest men oproerige bewegingen. De gouverneur van Corogne heeft verscheidene personen uit de provincie verbannen, als den secretaris van den aartsbisschop van Santiago de Compostella, den secretaris van den oud burgerlijken gouverneur, en dien oudgouverneur zelven, vele pastoors, enz. die allen den opstand begunstigen.

RUSLAND-TURKIJE.

Te Weenen is een schrijven ontvangen van generaal vorst *Gortschakoff*, waarin hij verklaart nooit eene proklamatie te hebben afgekondigd of uitgesproken, waarin de uitdruking voorkomt: »dat de Russen binnen kort de vijanden als het kaf voor den wind zullen verstrooijen," welke woorden hem echter door de dagbladen zijn in den mond gelegd.

— De russische brieven uit Simpheropol en Sebastopol klagen over de verschrikkelijke hitte, die in de Krim heerscht, en waardoor de meeste steden aldaar in hospitalen worden veranderd. De bevolking van Simpheropol is door de komst der vlugtelingen van de kustlanden der zee van Azof zoo zeer vermeerderd, dat de regering het personeel der policie heeft moeten uitbreiden, hetwelk, volgens het rapport van den minister van binnenlandsche zaken, voorloopig verdubbeld is. Het aantal zieken en gekwetsten in die stad is gelijk aan dat der bewoners.

— De tijdingen uit Perzië berigten het schitterende onthaal, te Teheran van wege het hof ten deel gevallen aan den Franschen gezant, den heer *Bourée*. — Uit de Krim van den 25: In de laatste dagen is het vuur der Engelsche batterijen tegen Sebastopol in hevigheid verdubbeld. De Fransche batterijen van het centrum ondersteunen het krachtig. De tegen den grooten Redan gerigte werken vorderen snel.

ASSEN, 8 September.

Bij de op den 1sten dezer gehouden aanbesteding van den aanleg van kunstwegen in de gemeenten Ooststellingwerf en Opsterland, zijn aannemers geworden: van het gedeelte in Ooststellingwerf, de Heer *P. J. v. d. Sluis*, te Hemrick, voor *f* 147,000 en van het gedeelte in Opsterland de Heer *K. v. Tongeren* te Heerenveen, voor *f* 48,000.

— De betrekking van schoolonderwijzer te Rouveen, gemeente Staphorst is vacant. Vereischte, 3de rang. Voordeelen: Vrije woning met tuin; schoolgelden (in 1851 *f* 270,37½); Gemeente-toelage *f* 150; Rijkstoelage *f* 100, als klokkenluider *f* 50,50. De vorige onderwijzer genoot daarenboven als voorzanger en koster *f* 60 en als doodgraver *f* 14.

Ook te IJhorst in dezelfde gemeente moet in de vacante schoolonderwijzersbetrekking voorzien worden. Vereischte 3de rang. Voordeelen: schoolgelden p. m. *f* 70; Gemeentetoelage *f* 50; Rijkstoelage *f* 100. De vorige onderwijzer genoot daarenboven als koster en voorzanger *f* 60 en als doodgraver *f* 8. Voor beide vacaturen zal de dag van het vergelijkend examen nader worden bepaald.

— De werkzaamheden aan het oranjekanaal vorderen naar wensch. In de vorige week heeft men de kanalen van Hijken en Schoonoord vereenigd, waardoor eene uitgestrektheid van circa 5 uur, door dit kanaal doorsneden wordt; over een afstand van 3 uur is nu het kanaal bevaarbaar, en het volgende jaar kan eene massa van de zwaarste turf, reeds te Schoonoord gegraven, worden afgescheept.

— Voor den weg van Dalen naar Coevorden is van Rijkswege een subsidie van f 4500-» toegestaan, te betalen in drie jaren.

— De Koning heeft goedgekeurd de beroeping tot Predikant, te Meppel op den heer *C. J. Brutel de la Rivière* Predikant te Monnikendam, uitgebragt.

— Gisteren zijn alhier twee jongemenschen van omstreeks 20 en 22 jaren aangehouden, die uit de kolonie Veenhuizen gedeserteerd en te Kloosterveen twee vrouwen-borstlappen en alhier een schaap uit het land gestolen hadden; zij hadden, toen zij gearresteerd werden, de lappen nog bij zich en zaten rustig op de torenlaan alhier, terwijl het schaap in hunne nabijheid graasde. Het is blijkbaar, dat zij de diefstallen gepleegd hebben, om in de gevangenis te komen, een van hen heeft reeds gevangen gezeten, en het schijnt dus, dat het leven in de gevangenis hem wel bevallen is, althans beter dan dat in de kolonien.

— Ten aanzien van den toestand van den wildbaan in dit gewest, verneemt men, dat er over het algemeen veel hazen zijn, en zulks niettegenstaande de strenge winter, en dat het aantal patrijzen ook vrij voldoende zal zijn, hoewel niet in die mate als dat der hazen. De vooruitzigten der jagers in deze provincie zijn dus gunstig. In de *Utrechtsche Courant* is gemeld, dat voor dit jagtsaizoen in Drenthe om het gering aantal hazen, beperkende maatregelen op het schieten van dezelve zouden zijn genomen, en dat op sommige plaatsen het te schieten aantal hazen voor iederen jager per dag tot 5 dagen zou zijn beperkt. Dit is onjuist; met het geweer mag men zoovele hazen schieten als men kan, maar met de lange jagt mag men niet meer dan vijf per dag dooden.

' Meppel, 6 Sept. De kolonist *K. E.* vroeger alhier woonachtig, onlangs bij gelegenheid van de hier plaats gehad hebbende erge vechtpartijen onder een transport kolonisten ontvlugt, is heden morgen gevankelijk van hier naar Assen getransporteerd, zijnde hij intusschen door de Arr. Regtbank te Zwolle tot 13 maanden gevangenisstraf veroordeeld, wegens een te Steenwijk gepleegden diefstal, bestaande in het ontvreemden van een wollen deken uit de gevangenis aldaar, waarin hij zich onlangs op zijne doorreis naar de kolonie te Ommerschans had bevonden.

' Wij vernemen, dat voor de hier vacante burgerschool zich 25 sollicitanten hebben aangegeven, zijnde zaturdag jl. de tijd van aangifte voor die betrekking gesloten; de tijd van het vergelijkend examen is echter thans nog niet met zekerheid bepaald; welligt zal zulks eerst in de laatste helft van October plaats vinden.

' Steenwijkerwold, 5 Sept. Andermaal heeft de heer *L. Hubenet*, rijks-veearts te Dwingelo, bij twee veehouders, W. *Brandsma* en *J. Dekker* te IJsselham, gemeente Oldemarkt, 75 runderen ingeënt. Bij een rund van een dier veehouders was de longziekte ontstaan. Naardien deze verderfelijke ziekte aldaar op eene weide, waar omtrent 500 stuks runderen weiden, is uitgebroken, vreest men aldaar voor erge gevolgen. Het ware te wenschen, dat de veehouders daar van het heilzame voorbehoedmiddel der inenting meer algemeen gebruik maakten.

' Smilde, 6 Sept. De Christ. Afgescheidene gemeente alhier heeft bereids ontvangen, dat Ds. *Baanders* zich verpligt heeft bevonden, voor de beroeping herwaarts te bedanken.

' Westervelde, 6 Sept. De onlangs gehoudene Norger herfstmarkt was druk bezocht, niet alleen door koopliedên uit de naburige provinciën maar zelfs uit Holland. De paarden golden van f 20 tot f 450 en de veulens van f 25 tot f 150. De koeijen van f 60 tot f 170. Twee vaarskoeijen zijn verkocht voor f 229. Ook de handel in varkens was levendig, prijzen van f 10 tot 40. 't Getal hoeveel er van ieder ter markt geweest, is nog niet opgemaakt kunnen worden. Dit berigt strekke ter verbetering van dat in het vorig nummer opgenomen, terwijl hetgeen daarin is vermeld van een paard van den molenaar te Norg zeker zal zien op een paard van een anderen eigenaar, daar die molenaar of liever de molenaarsche geene paarden bezit.

' Annerveensche-kanaal, 5 Sept. Jongstleden zaturdag werd hier 't vergelijkend examen gehouden voor de vacante onderwijzersbetrekking ter dezer plaats. Van de veertien sollicitanten, die zich daartoe hadden aangegeven, namen twaalf deel aan 't examen, terwijl één des middags onder 't werk bedankte. Na afloop is gebleken, dat de volgende vier het meest in aanmerking kwamen, en wel no. 1 *Bezema*, onderwijzer te Annerveen; no. 2. *Selkers*, 1e ondermeester te Oude Pekela; no. 3 *Bruins*, thans onderwijszer te Nieuw-Drouwen; en no. 4 *Everts*, onderwijzer te Weerdinge, gem. Emmen. De benoeming zal aanstaanden zaturdag plaats hebben.

' Beilen, 5 Sept. In de heden alhier gehoudene raadsvergadering werden de aftredende maar nieuw benoemde leden, *J. R. Hunse* en W. *Timmer* beëedigd. Verder werd in plaats van den aftredenden Wethouder *J. R. Hunse* als zoodanig gekozen het raadslid *W. Timmer* — terwijl laatstgenoemde ook als Ambtenaar van den burgerlijken stand werd herkozen. — Eindelijk werd besloten tot het afschaffen van de opcenten op het gemaal en belasting op de honden en om in tegendeel de opcenten op het binnenl. gedisteleerd te brengen tot 100. Zullende het verdere tekort gedeeltelijk worden gevonden uit verhooging van den hoofdelijken omslag en gedeeltelijk door vermindering van sommige posten op de begrooting der uitgaven. — Een voorstel van den Wethouder *Tijmes* om ook de opcenten op het geslagt af te schaffen en de hoofdelijke omslag ook met die som te vergrooten, vond wel bijval, doch de overweging dat eene te hooge opvoering van den hoofdelijken omslag in eens minder wenschelijk was, deed de meerderheid besluiten de belasting alsnog te behouden.

' Appelscha, 6 Sept. Onder de leiding van den onderwijzer *H. Uri*, is alhier voor eenige maanden een kinderzanggezelschap opgerigt, hetwelk ruim dertig leden telt, met het doel om de zoo edele zangkunst meer en meer algemeen te doen worden. Van den aanvang af zijn de kinderen begonnen wekelijks ieder één cent aan den onderwijzer te overhandigen, die in het laatst der vorige week dat geld heeft teruggegeven, omdat de kinderen meenden genoeg te hebben tot eene zoogenaamde potvertering; zij hebben dan ook na eene wandeling gedaan te hebben, eenen regt genoegelijken avond doorgebragt, en tevens hunnen leermeester, nadat hij hun het nut en doel der zangkunst, in eene kleine rede, in kinderlijken toon uitgesproken, had aangetoond, een fraai geschenkje overhandigd. Mogt dit navolging vinden in gemeenten waar men zoodanig iets nog niet heeft opgerigt.

' Wapserveen, 2 Sept. Werd het diaconie-armbestuur dezer gemeente ten vorige jare verblijd door een legaat van twee certificaten Nationale Schuld, rentende 3 ten honderd, te zamen groot zeven honderd gulden, dezer dagen mogt hetzelve weder een verblijdend bewijs ontvangen, dat de zaak der armen hier niet vergeten wordt. Een onzer ingezetenen, *J. K. Beijker*, een man bij zijn leven steeds weldadig voor de armen, bleek het ook te zijn bij zijnen dood, daar hij bij uitersten wille aan de armen dezer gemeente gemaakt heeft vier stukjes land, waarvan twee bouwland en een groenland, en het vierde een stukje boschgrond; terwijl hij daarenboven op een door hem nagelaten boerenerve eene jaarlijksche pacht gelegd heeft, n.l. om een mud rogge uit te keeren aan zoodanige armen, die geene bedeeling ontvangen. In aanmerking nemende de thans zoo hooge prijs der landerijen, en het nut hetwelk het diaconiebestuur dezer gemeente voor zijne armen daarvan hebben kan, mag men dit legaat niet alleen in evenredigheid van 's mans nagelaten vermogen vrij aanzienlijk maar ook hoogst geschikt noemen. Eere en dank hebbe hiervoor zijne nagedachtenis. Navolging vinde zijn voorbeeld hier en elders!

RAADSVERGADERINGEN.

Meppel, 6 Sept. In de dinsdag gehoudene raadsvergadering hebben de aftredende en op nieuw gekozen leden *Semler* en *Meursinge*, benevens het nieuw gekozen lid *A. G. de Vries* de vereischte eeden afgelegd en zitting genomen. De heer *Semler* is tevens tot wethouder herkozen, als ook benevens den Burgemeester tot ambtenaar van den burgerlijken stand. — De begrooting der gemeente over 1856 is aangeboden, en beloopt in ontvangst en uitgaaf *f* 36,663.40 met een hoofdelijken omslag van *f* 20,000. — De verordeningen op de heffing en invordering van 50 opcenten op het geslagt zijn aangenomen. — Ten aanzien van eene resolutie van HH. Ged. Staten, houdende beschouwingen omtrent het belastingstelsel, is besloten, HEd. te berigten, dat het maximum der opc. op de grond- en personele belasting zal worden geheven, een hoofdelijken omslag van hoogstens *f* 20,000, schoolgeld met klassen van *f* 2.40 en *f* 1.20, op geslagt 50 opcenten enz., doch geene belasting te heffen op den wijn, althans niet tot een bedrag van *f* 2.81 per 100 kan, maar wel tot hooger bedrag, zoo de raad tot eene heffing mogt besluiten. — Er is besloten, thans presentiegeld ten behoeve van de leden van den raad te nemen, hetwelk bij de invoering der gemeentewet zoo edelmoedig was afgestaan. — Voorts is gelezen het rapport der Commissie voor de gemeenterekening over 1854, welke de goedkeuring voorstelde. Ter inzage der leden, om in de volgende vergadering te behandelen. — Uit de voorgedragene personen door Burg. en Weth., om als lid der plaatselijke schoolcommissie te worden benoemd, in plaats van Ds. A. W. *Kamp*, is met algemeene stemmen gekozen de heer *C. L. van Woelderen*. — Omtrent een adres van *J. W. de Meijer*, verzoekende thans bij HH. Ged. Staten om een dag- en kostschool alhier op te rigten, is besloten, afwijzend te adviseren. — Gelezen eene missive van Burg. en Weth. van Hoogeveen, houdende kennisgeving, dat door den raad aldaar tot jaagschipper in het trekschuitenveer tusschen Hoogeveen en Meppel is benoemd de tegenwoordige marktschipper *J. van Dalen*. Aangenomen voor kennisgeving. — Tot schipper in het marktschuitenveer, in plaats van opgemelden *van Dalen*, is op zijn verzoek benoemd *J. de Graaf*, die het jaag- of trekschuitenveer sedert eenigen tijd heeft waargenomen. De raad heeft inlichtingen ingewonnen omtrent den persoon van *de Graaf*, en de wijze, waarop hij zijne betrekking als schipper van het trekschuitenveer heeft vervuld, als meende men, dat het niet benoemen van hem te Hoogeveen, het gevolg moest zijn van mingunstige bediening. Ten gevolge bekomen berigt van het bestuur van Hoogeveen bleek, dat hij tot aller genoegen dat veer had bediend, maar dat door den raad de andere sollicitant was benoemd. — Het regtskundig onderzoek omtrent de wallen, door den heer *A. Boelink* medegedeeld, is ter inzage der leden gelegd, en is tevens eene commissie benoemd om den raad voor te lichten, welke commissie is zamengesteld uit de heeren *H. Boelink*, *Slot* en *Meursinge*. — Daarna is de vergadering gesloten.

Coevorden, 4 Sept. Is ingekomen een besluit van Ged. Staten, houdende kennisgeving, dat de provincie voor de opname van de wed. Blecourt in het krankzinnigen gesticht te Zutphen zal betalen f 40, mits door de gemeente evenveel worde bijgedragen, en [eene] gelijke subsidie van het Rijk worde verkregen; informatie. — Is gelezen eene resolutie van hetzelfde Collegie, tengevolge van een besluit van den Minister van Binnenlandsche Zaken, mededeelende, dat vanwege het Rijk is toegestaan f 4500-», subsidie voor den kunstweg tusschen hier en Dalen, te betalen in drie jaren; informatie. — Wordt voorgelezen eene circulaire van Ged. Staten, onder anderen inhoudende, dat Ged. Staten meenen: *a.* Dat er eene gelijkheid door de geheele provincie, ter voorkoming van smokkelarij dient te bestaan in het heffen van opcenten op het gedistilleerd van 100 en op den wijn van f 2,81 per 100 kan; *b.* dat er van de schoolgelden drie klassen behooren te wezen, de 1e van f 4.80, de 2e van f 2.40 en de 3e van f 1.20, *c.* dat men de hondebelasting diende te bestendigen en te verdeelen in 2 klassen, als, de eerste voor pleizierhonden ad f 1.50, de tweede voor honden voor den landbouw ad f 1-». De raad kan zich met het eerste punt goed vereenigen; van den Burgemeester van Dedemsvaart was aan deze gemeente in gelijken geest kennis gegeven, als het resultaat der beraadslagingen in eene zamenkomst van Burgemeesters aldaar. Wat de belasting op den wijn betrof, deze vond men als belasting op de weelde te laag, doch wanneer de overige gemeenten in de meening van Ged. Staten deelden, diende men in dat bedrag te berusten. Het tweede vond grootere zwarigheid, en wel ter oorzake, dat de gemeente voor bedeelde en niet bedeelde onvermogenden, jaarlijks f 300-» uitkeert, welke laatsten volgens de meening van Ged. Staten in de 3e klasse zouden vallen, en dus voor ieder kind f 1.20 zouden moeten betalen, welke in de goede dagen slechts bij enkelen invorderbaar zouden zijn; bovendien bevinden zich weinigen in de gemeente, welke men met regt in de eerste klasse zouden kunnen brengen. Ook ware het, naar des Raads inzien, onredelijk, de goedgezetene burgers, die kinderen hebben, voor de bedeelden te laten betalen, redelijker acht men het, dat het ontbrekende worde omgeslagen, opdat de kinderlooze rijken, of diegene welke geene kinderen meer ter school zenden, mede daarin dragen. — Nopens het derde punt: belasting op de honden, hield men het er voor, dat het beter was te persisteeren bij de afschaffing, wegens de bezwaarlijke controle. — Verder werden de geloofsbrieven der herbenoemde leden, de heeren *Cock* en *Stokman*, nagezien en in orde bevonden.

INGEZONDEN STUKKEN.

De humus, ook wel teelaarde.

(*terre végétale*)

Zonder humus of teelaarde, is de grond onvruchtbaar. Vele landbouwers gewis weten bij ondervinding, dat zij heideveld of inculte (woeste) gronden in cultuur brengende, mest of dong benoodigd zijn, om het land vruchtbaar te maken; maar sommigen weten welligt niet, welke stof zij door eene bemesting den grond moeten mededeelen, weten niet, hoe deze stof op de planten enz. werkt, hoe die planten weder in deze stof veranderen enz.

Wij willen daarom trachten hem, die met dit alles niet bekend is, eenigzins hieromtrent in te lichten, door eene korte schets over de humus (terre végétale), langs dezen weg aan te bieden; terwijl wij hem, zoo hij belang mogt stellen, omtrent den humus nader ingelicht te worden, aan het slot van dit stuk, een naar ons inzien uitmuntend werk, zullen aanbevelen.

Humus of teelaarde dan bestaat grootendeels uit de bestanddeelen, welke met die der plantgewassen en dierlijke zelfstandigheden overeenkomen. Hare bestanddeelen zijn kool, water, zuur en stikstof. De humus heeft buiten die, welke wij hier later zullen opgeven, eene eigenschap, dat zij zeer veel water opneemt en veel waterdampen kan inzuigen. Volgens *Uilkens* neemt zij zelfs 2½ maal zooveel water op, als haar eigen gewigt bedraagt.

Zij is, wanneer wij haar in de aarde aantreffen, eene zwart-bruine stof, die door de op het land groeijende planten wordt opgenomen en alzoo bij een onafgebrokene bebouwing, zonder bemesting des gronds, geheel uit het land zoude verwijderd worden, en dit natuurlijk ter voortbrenging van planten en gewassen ongeschikt en dus onvruchtbaar zou maken.

Alle georganiseerde wezens, waartoe zoo planten als dieren behooren, berusten allen op dezelfde bestanddeelen, die, alhoewel in onderlinge evenredigheid en mengeling verschillende, toch gelijksoortig zijn en uit dezelfde grondstoffen bestaan.

De voortbrengselen, die in de natuur overvloedig voorradig zijn, sterven en verrotten, worden vervolgens voor een gedeelte in den dampkring opgenomen, in den vorm van gas- of luchtsoort; terwijl het overblijvende gedeelte, tot humus of teelstof wederkeert.

Zooals wij reeds zeiden, wordt de humus door de planten opgenomen en de planten worden uit de humus ontwikkeld; deze planten voeden de dieren, vergaan en keeren tot hunnen oorsprong, tot humus of teelstof weder.

De dierlijke uitwerpselen nu, welke meest onder den naam van mest bekend zijn, zijn de overblijfselen, of van planten, of van dierlijke zelfstandigheden, die, door de spijsverteringswerktuigen, tot eene ontbinding geraken en aldus eerder, dan in de natuur tot teelstof of humus worden herleid.

Door eene spoedige ontbinding der plantgewassen, verkrijgt de teelstof grootere waarde voor de vruchtbaarmaking des gronds, en is het aldus verkieslijker den akker met mest tot vruchtbaarheid te brengen, dan door middel van plantgewassen die door de natuur tot humus moeten worden teruggebragt.

De humus, geheel verbrandbaar zijnde, onderscheidt zich daardoor van elke andere grondsoort.

Wel is waar, de plantgewassen laten, bij eene verbranding, *asch* achter, »doch deze behoort — volgens zeker schrijver — »niet tot het wezen der humus, maar tot de aardachtige deelen."

»Het is dan ook ten onregte — vervolgt die schrijver — dat men de humus teel*aarde* noemt; dit geeft aanleiding tot verwarring; de naam van teel*stof* zoude daaraan in onze taal beter voegen, als door verbrandbaarheid van alle eigenlijke aardsoorten onderscheiden zijnde."

Nog bezit de humus, bij zoovele anderen, eene eigenschap, die onze aandacht vooral niet ontgaan mag. De humus n.l. kan verzuren. Dit heeft meestijd plaats, bij eene groote mate van aanhoudende vochtigheid, op lage waterachtige, als ook op hooge gronden, waar sommige kruiden groeijen, in veenen of moerassen en op diepliggende plaatsen, waar eene menigte waterplanten verrotten, enz.

De humus verzuurd zijnde is ongeschikt ter voortbrenging van planten en . . . . onvruchtbaar. Dezelve verandert in

vernaarde en veenstof, en zoolang zij het overtollige zuur behoudt, is zij voor de meeste planten evenzoo verderfelijk als zij anders onontbeerlijk is.

Hem, die aangaande den humus nader wenscht ingelicht te worden, bevelen wij het naar onze wijze van zien, zoo merkwaardig werk aan, getiteld: „Handboek van Vaderlandsche Landhuishoudkunde, door *J. A. Uilkens*."

Veenhuizen. L. DRIJBER.

ADVERTENTIEN.

GEWONE VERGADERING

van 't **Departement ASSEN** der **Maatschappij TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.** Woensdag den 12 September 1855, des avonds te zeven uur.

Het Lid Secretaris,
A. TH. HOSTEIJN.

Verslag van den afgevaardigde naar de algemeene vergadering. Verslag wegens de herhalingschool. Regeling van spreekbeurten, enz.

OPENLIJKE VERGADERING

van de Afdeeling Assen van het **Nederl. Zendelinggenootschap**, te **VRIES** op WOENSDAG den 19 Sept. e.k. — De opwekkingsrede zal worden gehouden door den Eerwaarden B. SANDERS, predikant te Gasselte, des morgens te 11 uur. Daarna verslag van den afgevaardigde tot de jaarlijksche vergadering des Genootschaps, omtrent het verhandelde aldaar. — Zamenkomst der leden te half elf.

De DIAKONIE der Hervormde gemeente te Assen maakt bekend, dat er geene bezwaren zijn ingekomen tegen de voorgenomene **buitengewone uitloting** van **acht** aandeelen der geldleening van **f 7.000**, zoodat nu op Maandag den 24 September 1855 des middags om 1 uren in de Kerkeraadskamer te Assen, ten overstaan der daartoe door den Kerkeraad benoemde Commissie, zal plaats hebben de uitloting van acht aandeelen der geldleening van f 7.000.

Assen den 8 September 1855.

Mr. H. PELINCK,
Boekh. Diaken.

De ondergeteekende verlangt, ten spoedigste, een **ONDERMEESTER** van den 3den en een van den 4den Rang.

ASSEN den 8 Sept. 1855.

J. KARSTEN.

Krachtens bevelschrift van den Edel Achtbaren Heer Mr. E. K. J. BERTLING, lid van de Arrondissements Regtbank te Assen en Regter Commissaris in den **boedel** van den in staat van **Faillissement** verklaarden **JAN SINNINGH**, wonende te Vries, van 3 September 1855, zijnde geregistreerd, worden bij deze **opgeroepen**, alle **BEKENDE** en **ONBEKENDE**

Schuldeischers

van voornoemden **J. SINNINGH**, om in persoon of bij gemagtigde te compareren op de **eerste** bijeenkomst tot verificatie van hunne **SCHULDVORDERINGEN**, welke zal worden gehouden te Assen den 25 September e. k. des morgens ten 10 ure, in de gewone gehoorzaal van de Arrondissements Regtbank te Assen.

Assen, 6 September 1855.

Mr. H. PELINCK,
Curator.

GEREGTELIJKE AANKONDIGING.

Ter voldoening aan artikel 63 en 64 van het Burgerlijk Wetboek wordt bij dezen aangekondigd, dat door den Heer Mr. CORNELIS HIDDINGH, Controleur bij 's Rijks Belastingen te Assen, aan den Koning is ingediend een verzoekschrift tot het bekomen van Zijner Majesteits toestemming om zijnen ZOON **HENDRIK JONAS**, **den geslachtsnaam** van **VAN DER POEL** te doen aannemen, ten einde alzoo zich in het vervolg te mogen noemen en teekenen

VAN DER POEL HIDDINGH.

Geschiedende deze aankondiging ten gevolge der dispositie van Zijne Excellentie den Minister van Justitie van den 3 September j. l., krachtens Z. M. appointement van den 14 Julij 1855 No. 18, op het bedoelde verzoekschrift gegeven.

Mr. J. OOSTING,
Procureur.

De CONCESSIONARISSEN van den **geprojecteerden Straatweg** van *ZUIDLAREN* over *ANNEN* en *EEXT* naar *GIETEN*, maken bij dezen aan de belanghebbenden bekend, dat van af heden tot den 30 September aanstaande ter Secretariën van de gemeenten Gieten, Gasselte, Anlo en Zuidlaren de gelegenheid zal zijn geopend om deel te nemen in het

OPRIGTEN EENER MAATSCHAPPIJ

tot het aanleggen van den BEDOELDEN WEG.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen in de gemelde plaatsen, respectivelijk ter Secretarie en te Zuidlaren mede bij de ondergeteekenden.

Zuidlaren den 1e September 1855.

De Concessionarissen,
ARDESCH.
VAN HEIDEN,
DE MILLIJ.
VAN DE SANDE SLOT.

De ondergeteekende de **HOROLOGIEMAKERS-AFFAIRE** alsmede de **GOUD- en ZILVERWERKEN** van Wijlen J. HULZEBOS overgenomen hebbende, heeft de eer aan zijne geëerde stad en landgenooten te berigten, dat hij zich in genoemde vakken bij voortduring bescheidenlijk blijft aanbevelen, belovende eene prompte en civiele bediening.

E. DE VRIES,
op het Zuideinde te Meppel.

JAGERS.

Voor hen, die in de MARKTE van de ingezetenen te Tinaarlo gelieven te **JAGEN**, tegen **50 Ct. per dag** in de Maand **September** en in de volgende Maanden tegen **25 Ct. per dag** en **vier Guldens** voor het **VOLLE JAGTSAISOEN**, zijn de *CONSENTEN* verkrijgbaar bij de HERBERGIERS en bij J. GREVING te Tinaarloo.

Tinaarloo, 6 Sept. 1855.

J. GREVING.

PUBLIEKE VERHURING

ten huize van B. ARINK, op de Scheer te Holthone, gemeente Gramsbergen, op Maandag den 1 October 1855, des voordemiddags om 10 uren, **voor den tijd van 6 jaren**, ingaande 1o Mei 1855, van

eene welingerigte

BOERDERIJ

het KLEIJANS genaamd, gelegen onder de Scheer in de buurtschap Holthone voormeld; bestaande in

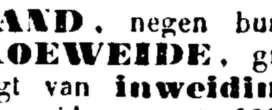

een **HUIS, SCHUUR** en **VARKENSHOK**, met den daarbijgelegenen **GAARDEN**, tien bunders **best HOOILAND**, negen bunders **BOUWLAND**, eene **KOEWEIDE**, groot vier bunders, benevens het regt van **inweiding** in de algemeene Scheersche Koeweide, groot 120 bunders; bestaande er voorts gelegenheid tot **zaaijing** van **Boekweit** en tot het, voor eigen gebruik, **steken** van **Turf** in het Veen aldaar.

Nadere informatien zijn te verkrijgen ten kantore van den Notaris W. SWAM te Gramsbergen, alsmede bij den Rentmeester ARINK, op de Scheer voornoemd.

BURGERLIJKE STAND.

ASSEN, 31 Aug.—7 Sept. *Bev.* V. Lammerts geb. Huizing, van d.; R. Moes geb. Bloemsma, van z.; C. F. Cremer geb. Bartelds, van d.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 7 *Sept.*

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	f 16.25
„ N. Oml.	70	„	„ 14.65
dito.	72	„	„ 15.40
„ „ Old.	70	„	„ 14.40
„ „ „	72	„	„ 15.15
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 9.85
„ „ „	68	„	„ 10.35
„ „ „	66	„	„ 10.85
Haver, N. dikke	40	„	„ 4.30
„ „	42	„	„ 4.50
„ Voer	36	„	„ 4.00
„ „	40	„	„ 4.40
„ Zwarte	36	„	„ 4.30
„ „	40	„	„ 4.70
Garst, N. wint.	54	„	„ 0.00
„ „ „	56	„	„ 0.00
„ „ zomer	56	„	„ 0.—
„ „ knob.	60	„	„ 7.50

Boekweit, zand	64	N.pd. f	8.20	
„ „	66	„ „	8.60	
„ veen	66	„ „	8.30	
„ „	68	„ „	8.70	
Paardeboonen. .	f	8.25	à	8.75
Groene Erwten.	„	—.—	à	—.—
Graauwe „	„	0.00	à	00.00
Koolzaad . . .	f	13.50	à	13.25
Gort, grove .	„	10.75	à	11.50
Gort, parel .	„	00.00	à	00.00
Olie, raap per vat		61.00	à	—.—
Raapkoeken.			à	—.—
Lijnkoeken		—.—	à	—.—
Boter ¼ ton. . . .		—.—	à	—.—
Boter ⅛ „			à	—.—

Tarwe weinig aan en 25 cent hooger verkocht. — Rogge 20 ct. en Boekweit 10 ct. hooger afgaande. — Winter-Gerst niet aan. Knobbe hooger verkocht. — Haver wel zoo aangenaam. — Boonen begeerd. — Gort ruim prijshoudend. — Niettegenstaande merkelijk minder aanvoer van Koolzaad, vond dit artikel geringen kooplust en zijn enkele beste partijen als genoteerd verkocht. — Raapolie lager afgegeven.

ASSEN, 6 Sept. Rogge: N. f 10.00 tot f 10.50. O. f 10.50 tot f 00.00. Boekweit f 7.25 tot f 8.80. Boter 82⁵ a 85 ct. het N. ℔. Aardappelen f 2.00 a f 0.00. Stroo f 0.00. Prijs van het Roggebrood f 0.76 de 6 N. ℔.

MEPPEL, 6 Sept. Rogge f 10.75 a 11.00. Boekweit f 9.00 a f 10.00. Boter 1½ N. ℔ f 1.44 a f 1.56. Boter per ⅛ vat f 19.50 a f 20.50.

COEVORDEN, 3 Sept. Rogge f 10.00. Boekweit f 8.00 Boter f 0.75.

HOOGEVEEN, 4 Sept. Rogge f 10.87⁵. Boekweit f 9.00. Haver f 5.00. Honig per ℔ f 0.00. Boter het N. ℔ f 0.90.

AMSTERDAM, 5 Sept. TARWE tot ruim vorige prijzen bij partij aan consumtie verkocht; 124 ℔ bonte Poolsche f 495; 128 ℔ dito f 528, 530; 126 ℔ dito f 510; 124 ℔ Lubecker f 450; 129 ℔ roode Zweedsche f 490. — ROGGE tot iets hooger prijzen, met goeden handel; 123 ℔ Pruissische f 342; 123 ℔ Warener f 336, 115, 116 ℔ fijne Zweedsche f 318, 322; 115/16 ℔ geringere grove dito f 295 veilingsconditie; 118, 119 ℔ Deensche f 307, 311; 119 ℔ dito f 315; 122 ℔ dito van boord te ontvangen f 323, 119, 120 ℔ Holsteinsche f 317, 318. — GARST prijshoudend; 113 ℔ Deensche f 237. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT onveranderd; 120 ℔ Holsteinsche f 277. — Witte ERWTEN schaarsch en ruim prijshoudend verkocht. — KOOLZAAD traag; op 9 v. Olie in Sept. £ 105; April £ 101. — LIJNZAAD in een doen; 110 ℔ Calcutta f 500; en in veiling 107/8 ℔ Koningsberger f 13⅝. — RAAPOLIE tot genoteerde prijzen met weinig handel; op 6w. f 62¾; Vliegend f 61½, 62; 1o. Oct. f 60¾, ⅞; Nov. f 60½, ⅝; Dec. f 60½. LIJNOLIE met goede vraag; op 6w. f 47½; Vliegend f 46¼; 1o. Oct. f 46¾, 47, Nov. f 47¼, ½; Dec. f 47½, ¾. — HENNEPOLIE op 6w. f 50¾; Vliegend f 49½. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 102 a 105. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 14 a 16½. — MOUTWIJN f 23½ per vat contant met weinig verkoopers. — JENEVER 100 % Amst. proef f 28 a 28½. per vat contant.

VRIJDAG, 7 Sept. Tarwe goed prijshoudend; 128 ℔ nieuwe bonte Poolsche f 528. Rogge f 2 a f 6 hooger; 120 ℔ Pruissische f 334. Gerst ruim prijshoudend. Boekweit onveranderd. Haver zonder handel. Koolzaad 2½ £ hooger, op 9 vat op het Najaar 107½ £. Raapolie op 6 w. f 63¼, vlieg. f 62, op het Najaar f 61.

227STE STAATS-LOTERIJ. DERDE KLASSE.

2de Lijst. No. 17781 f 1250. Nos. 1834, 11450, 12779 en 18738 ieder f 1000. Nos. 6786 en 19096 ieder f 400. Nos. 1909, 11372 en 12458 ieder f 200. Nos. 7197 en 19093 ieder f 200. — 3de Lijst. No. 2258 f 1250. Nos. 3204, 8153 en 8943 ieder f 1000. No. 18947 f 400 Nos. 3408, 14520 en 18113 ieder f 200. Nos. 10644, 11667, 14411, 16357 en 18898 ieder f 100. — 4de Lijst. No. 7231 f 2500. No. 10241 f 1000. Nos. 4799, 8852, 13934 en 14736 ieder f 400.

Veeprijzen.

Groningen, 7 Sept. In kalver was weinig omzet, prijzen van 20 tot 22 ct. de 5 onc; vette schapen weinig aangevoerd en trage verkoop, tegen f 12 a f 14, melkschapen f 10 a f 11, weideschapen f 8 a f 10 per stuk, lammeren f 2 a 4; van Varkens was weinig aanvoer en handel, prijzen als vroeger.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 6 *Sept.* 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	63¾
„ „	3	„	76$^1/_{16}$
„ „	4	„	93⅝
Amort. Synd.	3½	„	
Handelm.	4½	„	124
O. I. Leening	4	„	
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	100¾
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	102⅛
Dito 1828/29	5	„	102⅝
Cert. 1831/33	5	„	84⅝
Dito 1840	4	„	78¼
Dito Stieglitz	4	„	76⅝
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	59½

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	71⅛
Spanje. Oblig.	1	„	19
Obligatiën	3	„	37⅛
Binnenl.	3	„	31$^7/_{16}$
Amortisable			4$^5/_{16}$
Bewijz. Coup.			4$^3/_{16}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	63⅞
„ „ N.	5	„	74½
„ „	2½	„	32¼
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	51¼
Portug., Oblig.	3	„	40⅜
„	4		
Amerika Bank-Act.			2⅜

DE VERTELLER ENZ.

ALLERLEI.

Op een landhuishoudkundig diner, den 22 Augustus op de koornbeurs te Londen gehouden, hield de heer H. C. Thompson van Kirby Hall, een groot landhuishoudkundige, eene voordragt, over het groote nut van landbouwkundige verbeteringen. Hij vergeleek de oogsten in Engeland van 1853 en 1854 en toonde aan, dat de goede tarweoogst van het vorige jaar, ten gevolge heeft gehad dat 3 tot 4 millioen quarter (mud) minder werden ingevoerd dan in 1853, hetgeen eene besparing van 10 millioen p. s. te weeg bragt. „Volgens mijne overtuiging," zeide hij, „berust het hoofdonderscheid tusschen een productieven en inproductieven oogst op het aantal korrels, die zich in eene aar bevinden. Bij elken middelmatigen oogst is het getal halmen op dezelfde oppervlakte zoo tamelijk gelijk, hetgeen echter niet belet, dat de hoeveelheid korrels zeer verschillend kan zijn. Ik heb hier twee tarwe-aren medegebragt, eene van den oogst van 1854 en eene van 1853, beide van denzelfden grond. De eerste, die een der grootste is welke ik kan vinden, bevat 79 korrels. In de even groote aar van 1853 bevinden er zich daartegen slechts 20 tot 30, die buitendien zeer klein zijn. Nog grooter is het onderscheid bij haver. Hier heb ik eene zeer groote aar, die omtrent 600 korrels bevat, en hier eene andere van dezelfde haversoort, die de gewone grootte heeft en slechts 30 korrels bevat. De vraag is nu, wat men kan doen om den oogst productief te maken? Het is eene blijvende verbetering, als men klei op den ligten grond brengt, en even voordeelig is het zand op kleigrond te brengen. Dit is te verrigten zonder groote kapitalen en ik zie dus niet in, waarom wij onze klei- en ligte gronden niet in goed land veranderen en vruchtbaar maken zullen."

DE ENGEL DES DOODS.

Een Oostersch Sprookje. (*)

Salomo, de wijdberoemde, de beheerscher der geestenwereld de wijsste van alle stervelingen zat op zijnen troon. Met hem sprak de engel des doods, die tot hem gezonden was, om hem te verkondigen, wat in Gods raads besloten was. Toen de sombere bode afscheid van Salomo nam, trad des vorsten kanselier en raadgever bij hem binnen. De engel sloeg zulk eenen vreemden blik op den zilverharigen grijsaard, dat deze begon te beven.

Wat zal deze blik beteekenen? sprak de oude man angstig. Wil de engel mij naar zijn donker rijk medenemen? Verheven vorst, gij weet, dat ik U altijd met liefde en trouw gediend heb, ach! geef mij nu uw snelste paard ter belooning, op dat ik den engel des doods ontvliede, alvorens hij met zijne boodschap hier komt.

Uwe bede zal vervuld worden, sprak de wijze koning, maar bedenk nogtans, mijn zoon, dat wij hetgeen God over ons besloten heeft, toch niet ontvlieden kunnen.

Op het snelste ros vloog nu de grijsaard, als op de wieken van eenen stormwind, over berg en dal, en menige menige mijl had hij reeds afgelegd, toen hij moedig tegen den avond een steen naderde, verre, zeer verre in de wildernis. Hoe ontstelde hij echter, toen hij den engel op een eenzamen steen zag zitten! Stervende riep hij, alvorens gij mij naar uwe duistere woonplaats voert, zeg mij waarom gij dezen morgen zoo verbaasd stondt, toen gij mij zaagt?

Gods wegen zijn onnaspeurlijk, sprak de engel. Hij heeft mij bevolen, u dezen avond bij dezen steen te wachten. Dezen morgen zag ik U bij Salomo, en zie! heden avond bevindt gij u op de bestemde plaats. Ik stond verbaasd, want hoe konde ik vermoeden, dat een afgeleefde oude als gij in staat, zoude zijn in éénen dag zulk een verren weg af te leggen.

Zoo sprak de engel, en greep in zijne sterke armen den stervenden grijsaard, die zulk eenen langen weg gereden had, om zijn noodlot te ontvlieden, zonder te bedenken dat hij het juist daardoor te gemoet reed.

Naar het Deensch. J. V.

(*) *Een nuttige wenk voor degenen, die bang zijn voor de cholera.*

De natuur, zegt een geestig geneesheer, worstelt met de krankheid, en een blinde met een knods, de doctor namelijk, komt toe, om den strijd te beslechten. Eerst tracht hij vrede te maken; als hij dien niet kan bewerken, heft hij zijne knods op en slaat op goed geluk toe; treft hij de natuur, welnu, dan bezwijkt de natuur onder den slag. Dit moet echter niet van alle doctoren waar zijn.

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.